

[Jens Peter Jensen (Sørs amt):]

i en strategisk nøgleposition, det være sig lønmodtagere eller arbejdsgivere, skal have lov til ved arbejdsstandsning at påføre samfundet alvorlige tab. Ud fra denne opfattelse er det naturligt, at regeringen fremlægger dette lovforslag, som vil bringe styrmændenes og radiotelegrafisternes arbejdsstandsning til ophør. Her er jo netop tale om en gruppe i en strategisk nøgleposition, der ved arbejdskamp kan påføre samfundet urimeligt store tab — og så nytter det ikke, at de strejkendes organisationer i forsøg på at vinde den offentlige mening for sig udtaler, at de vil undtage landbrugseksport, fiskeriekseksport, cementtransport og andre vigtige ting fra arbejdsstandsningen, for organisationerne kan jo ikke give nogen garanti for, at sådanne undtagelser respekteres i praksis.

Jeg synes det er værd at understrege, at folketinget og regeringen ikke med en lovgivning af den her omhandlede karakter gør sig til part i sagen. Der tages ikke med denne lovgivning stilling til stridens substans. Der tages ikke parti for den ene eller den anden part og deres synspunkter. Uoverensstemmelserne mellem parterne skal afgøres af et nævn på 3 medlemmer, en højesteretsdommer som formand og 2 medlemmer, der opfylder betingelsen for at kunne beskikkes som dommer, og som har praktisk kendskab til overenskomstforhold. Jeg synes ikke, det vil være rigtigt at hævde, at folketinget med denne lovgivning tiltager sig en hals- og håndsret over de strejkende eller over arbejdsgiverne, for det ligger lige for, at det omtalte nævn ikke vil træffe sine afgørelser i blinde. Nævnet vil naturligvis være opmærksom på, hvilken udvikling der har fundet sted inden for områder, som det er rimeligt at sammenligne med.

Det er urimeligt, når den ærede socialdemokratiske ordfører her hævder, at dette lovforslag ensidigt tager parti for rederne. Det ærede medlem ved så lidt som jeg og andre i denne sal, hvilket resultat nævnet vil komme til, og derfor er det urimeligt at hævde, at denne lovgivning ensidigt tager parti for den ene part.

Jeg kan anbefale lovforslaget til vedtagelse og sige, at vi gerne vil medvirke i et udvalgsarbejde, hvor jeg også håber der bliver lejlighed til, at blive orienteret om parternes synspunkter i denne sag.

Erik Hansen (Ålborg amt): Der er vist intet af folketingets partier, der ikke i enhver situation vedrørende arbejdsmarkedets forhold ønsker, at parterne på arbejdsmarkedet skal kunne tale sig til rette. Der er ingen, der holder af at foretage indgreb. Men det foreliggende lovforslag er fremsat på baggrund af, at de frie forhandlinger ikke har kunnet føre frem til en afslutning af en overenskomst. Når en konflikt på arbejdsmarkedet er en kendsgerning, må man erindre sig, at det moderne samfund har udviklet sig sådan, at det er svært at udskille de enkelte samfundsgrupper og deres problemer fra de øvrige. Det er ikke så enkelt, at man blot kan sige, at det, der skiller to parter, er deres problem alene, og at det er de to parter, der alene må finde midler og veje til løsningen. Der er gang på gang leveret bevis for, at en konflikt på arbejdsmarkedet, selv om den i starten kun omfattede en lille gruppe, har udviklet sig til at berøre andre og i mange tilfælde store kredse, fordi det arbejdsområde, der rammes af en konflikt, kommer til at påvirke leveforholdene og arbejds- og produktionsforholdene for andre end de i konflikten direkte implicerede.

Det, der nu er under udvikling inden for søfarten, danner ingen undtagelse herfra. Mon ikke flere og flere må tilslutte sig den opfattelse, at arbejdskonflikter som den, der er baggrund for lovforslaget, ikke kan være samfundet og dermed folketinget uvedkommende? Den barske virkelighed, vi her står over for, er jo, at søtransporten i alt væsentligt går i stå. Det betyder, at værdier går tabt. Det betyder, at markeder, der er indstillet på forsyninger fra vort land, må finde andre leverandører. Det kommer på lidt længere sigt til at betyde, at vigtige markeder for danske produkter tabes eller reduceres. Hvordan man end vender og drejer det, vil en fortsat konflikt inden for søtransporten betyde nedgang i vor produktion, og beskæftigelsessituationen vil blive forringet. De sagesløse parter, der vil blive ramt økonomisk både på kort og lang sigt, vil i mange tilfælde være erhverv, der ikke er direkte involveret i sagen. Landets økonomiske situation er således, at vi ikke har råd til i vor samhandel med andre lande at eksportere mindre, end vi gør. Vor økonomi kan vanskeligt tåle et afbræk i den valuta-indtjening, som alle gerne ønsker gjort